

γροσίων· κατά δὲ τὸ ἔτος 1864 εἶχομεν εξαγωγὴν 371.000 λιρῶν στερλινῶν καὶ εἰσαγωγὴν 574.000».

Ἐπὶ τῇ βῆσει τῶν ἀνωτέρω ὑπολογίζεται, ὅτι ἡ ἐτήσια εξαγωγή Κρήτης εἶναι ἴση πρὸς τὸ τέταρτον περίπου τῆς ἐτήσιας παραγωγῆς, ἡ δ' εἰσαγωγή εἶναι πάντοτε σχεδὸν ἐλάσσων τῆς εξαγωγῆς καὶ εἰδικώτερον, ἢ μὲν αὐξομειώσεις τῆς εξαγωγῆς ἀποδοτέα πρὸς τὴν ἀφορίαν ἢ εὐφορίαν τοῦ ἔτους, εἰς δὲ τὴν τακτικὴν βαθμιαίαν αὐξήσειν τῆς εἰσαγωγῆς, κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα ἔτη, παρέχουσι τὴν ἀφορίαν τὸ στάσιμον τῆς ἐγχωρίου βιομηχανίας, ἡ ἔλλειψις οὐσιωδῶν στοιχείων πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ ὑποστήριξιν τῆς γεωργίας καὶ ἡ ὀσημέραι πολυπλασίσαισι τῶν ἀναγκῶν τοῦ βίου.

Χανία, τῇ 24 Ἰουλίου 1883.

Ρ. ΙΑΚ. ΚΑΛΑΪΤΣΑΚΗΣ

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

Ἡμέραν τινα, ἐνῶ περιεπάτου μετὰ φίλου μου πλησίον τῆς παραλίας, παρετήρησα κοιμώμενον ἐπὶ τοῦ σκληροῦ ἐδάφους ἄνθρωπον, οὕτως τὰ ἐνδύματα ἐμαρτύρουσιν τὴν ἐσχάτην ἔνδειαν· πῖλος παλαιὸς καὶ τετριμμένος ἦτο καταβιβασμένος ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν του, τὸ μαῦρον ἐνδύμα του ἦτο ἐσχισμένον καὶ ἄνευ κομβίων, αἱ δὲ περικνημίδες του εἶχον κατατριβῆ διὰ τῶν ὀπῶν τῶν ὑποδημάτων του· ὁ πῶγων αὐτοῦ ἐφαίνετο ἀπὸ πολλῶν ἡμερῶν ἀξυρίστος.

Ἀμφότεροι, ὁ φίλος μου καὶ ἐγὼ, ἠσθάνθημεν ἀμέσως τὸ αὐτὸ αἶσθημα συμπαθείας, καὶ ἐστάθημεν θεωροῦντες τὸ οἰκτρὸν δεῖγμα ἐκεῖνο τῆς δυστυχίας.

Παρακρήμα, χωρὶς νὰ εἶπω λέξιν, ἐξήγαγον ἐκ τοῦ θυλακίου μου ἓν πεντόφραγκον, καὶ θέτων αὐτὸ ἐπὶ τῆς παλάμης μου τὸ ἔδειξα πρὸς τὸν σύντροφόν μου. Ἐνόησε τὸν σκοπὸν μου ἐκεῖνος, καὶ πλουσιώτερος ὢν ἔθεσε δύο πεντόφραγκα πλησίον τοῦ ἰδικοῦ μου. Τὰ περιετύλιξα καλῶς ἐντὸς τεμαχίου χάρτου, καὶ κάμνων μικρὰν στροφὴν ἐπροχώρησα σχεδὸν ἔρπων πρὸς τὸν κοιμώμενον ἐκεῖνον ἄνθρωπον. Παρετήρησα ὅτι ἦτο ἀνοικτὸν τὸ θυλάκιον τῆς περισκελίδος αὐτοῦ, θυλάκιον, τὸ ὁποῖον πολλὰκις βέβαια θὰ ἠρεύνησεν εἰς μάτην. Ἐπλησίασα βαδίζων ἐλαφρῶς καὶ ἰστάμενος ἐκάστοτε μὴ ἐξυπνήσῃ αὐτὸν ὁ θόρυβος τῶν βημάτων μου· οὐδέποτε γαλῆ θέλουσα νὰ καταλάβῃ ἐξ ἀπροόπτου πτηνὸν τι ἔδειξε πλειοτέραν ὑπομονήν, ἐπροχώρησε μετὰ πλειοτέρας ἐπιτηδειότητος καὶ σιωπῆς· οὐδέποτε κλέπτῃς ἐκράτησεν οὕτω τὴν ἀναπνοήν του. Ἐφθασα οὕτω ὀπίσθεν τῆς κεφαλῆς τοῦ κοιμώμενου, ἐνταῦθα δὲ ἀνέπνευσα ἄπαξ ἐλευθέρως. Ἐπειτα ἔκλινα

πρὸς αὐτὸν βραδέως καὶ ἐλαφρῶς, ἐξέτεινα τὸν βραχίονα καὶ εἰσῆγαγον ἡσυχῶς τὴν χεῖρά μου εἰς τὸ χαιτὸν ἐκεῖνο καὶ πειναλέον θυλάκιον, ἐν ᾧ ἀφῆκα τὸ μικρὸν δέμα. Εἶτα ἀπέσυρα τὴν χεῖρά μου, ἀνηγέρθη, καὶ ἀπεμακρύνθη μετὰ τῆς αὐτῆς προσοχῆς· ὁ ταλαιπώρος ἐκεῖνος δὲν εἶχε ἐξυπνήσει.

Ω! τὸν καλὸν ἄνθρωπον πόσῃ ἡδονῇ μετ' ἐπροξένησε τὴν ἡμέραν ἐκείνην! Καὶ πῶς ἐπεθυμοῦμεν νὰ τῷ εἶχαμεν δώσει περισσύτερα ἔτι ἐξ εὐγνωμοσύνης! Ἐὰν ποτὲ κατὰ τύχην οἱ ὀφθαλμοὶ του πέσωσιν ἐπὶ τῶν γραμμῶν τούτων, ἄς δεχθῇ τὰς εὐχαριστίας μας.

Alphonse Karr.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Εἰς ἐστιατόριον :

Εἰς τῶν πελατῶν παραπονεῖται ὅτι τὸ μπιρτέκι του δὲν εἶνε πρόσφατο.

— Κύτταξε, λέγει πρὸς τὸν ὑπηρετῆν, τί ἀσχημὴ μυρωδιὰ βγάινει!

— Μὲ συγχωρεῖτε, ἀπαντᾷ οὗτος δεικνύων τὸν παρακαθήμενον τρώγοντα μετὰ πολλῆς ὀρέξεως, ἡ μυρωδιὰ εἶνε τοῦ ψαριοῦ τοῦ τρώγει ὁ κύριος!

* * *

Ἄγαθόπουλος καταταχθεὶς εἰς τὸν στρατὸν κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν πολεμικῶν παρασκευῶν εἶνε σήμερον ἀνθυπολοχαγός. Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐπετήρει εἰς τὰ γυμνάσια τῶν νεοσυλλέκτων. Ὁ λοχίας προγυμναστής ἀνέπτυσσε τὰς κινήσεις :

— Μὲ τὸ ἐν, ἔλεγε, σηκώνετε ὅλοι τὸν ἀριστερὸν πόδα καὶ τὸν κρατεῖτε μετέωρον ἕως ὅτου ἀκούσητε τὸ πρόσταγμα δῦα.

Δοθέντος τοῦ προστάγματος ὁ Ἄγαθόπουλος παρατήρει πολὺ πλησίον δῦα πόδας ὑψωμένους, ἕνα δεξιὸν παρὰ ἕνα ἀριστερόν. Καὶ χωρὶς νὰ σκεφθῇ, ὅτι κατὰ λάθος νεοσύλλεκτός τις ὑψωσε τὸν δεξιὸν πόδα παρὰ τὸν ἀριστερόν τοῦ παραστάτου αὐτοῦ, ὁ Ἄγαθόπουλος λίαν σοβαρῶς φωνάζει :

— Ποῖος εἶνε αὐτός ὁ ὁποῖος κρατεῖ καὶ τοὺς δῦα πόδας ταυτοχρόνως ὑψωμένους!

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ὁ ἄνθρωπος, ὁ φανταζόμενος ὅτι τὸ ὑπέριστατον ἀγαθὸν εἶνε ἡ ζωὴ, ἐξευτελίζει τὴν ψυχὴν του.

Ὁ ἀργὸς ὁμοιάζει πρὸς τὸ λιμναζὸν ὕδωρ, τὸ ὁποῖον σήπεται.